

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Bc. V. F.**
zastoupeného advokátem JUDr. Josefem Zubkem
sídlem 1. máje 398, 739 61 Třinec

proti
žalovanému: **Ředitel Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2017 č. j. KRPT-88318-54/ČJ-2015-0700KR, ve věci služebního poměru,

takto:

- I. Rozhodnutí Ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 26. 10. 2017 č. j. KRPT-88318-54/ČJ-2015-0700KR se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Josefa Zubka, sídlem 1. máje 398, 739 61 Třinec.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí náměstka ředitele krajského ředitelství pro ekonomiku (dále jen „služební orgán I. stupně“) ze dne 30. 11. 2016 č. j. KRPT-88318-35/ČJ-2015-0700PE, kterým byla deklarována odpovědnost České republiky – Policie České republiky – Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje v rozsahu 100% za škodu vzniklou dne 16. 11. 2013 poškozením zdraví, a kterým nebyla poskytnuta náhrada za ztížení společenského uplatnění.
2. Žalobce m. j. namítá, že pokud žalovaný v odvolacím řízení dospěl k závěru, že žalobci nenáleží ztížení společenského uplatnění, ale bolestné, měl mu tento dílčí nárok přiznat.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zdůrazňuje, že v rámci řízení před služebním orgánem I. stupně nebylo požádáno o bolestné, resp. nebyl předložen posudek o bolestném. Proto v odvolacím řízení nemohlo dojít k rozšíření předmětu řízení o nárok, k němuž nebyla vznesena žádost a k němuž ani služební funkcionář I. stupně z tohoto důvodu neprovedl dokazování. Akcentuje, že podle občanskoprávní judikatury (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 3. 2012 sp. zn. 25 Cdo 2974/2010 představují ztížení společenského uplatnění a bolestné dva samostatné nároky, které nelze směřovat.

B.

4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

C.

5. Z obsahu správního spisu služebního orgánu I. stupně soud zjistil, že tento začíná záznamem o poučení poškozeného ze dne 16. 4. 2015 č. j. KRPT-88318/ČJ-2015-0700JZ:
6. *„(Žalobce ...) byl dnešního dne seznámen s tím, že zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen »zákon«), v případě splnění všech zákonných předpokladů, přiznává příslušníkovi poškozenému na zdraví služebním úrazem (nemocí z povolání) následující náhrady v rozsahu zjištěné odpovědnosti Policie České republiky*
 - *náhrada za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě,*
 - *náhrada za ztrátu na služebním příjmu (výdělku) po skončení neschopnosti ke službě (pracovní neschopnosti),*
 - *náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění,*

Shodu s prvopisem potvrzuje

- náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením,
- náhrada věcné škody,
- jednorázové mimořádné odškodnění.

Poškozený bere na vědomí, že zákon stanoví k uplatnění nároků na náhradu škody lhůtu 2 let, která počíná běžet u každého nároku samostatně ode dne, kdy se dověděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Po uplynutí této lhůty se nárok promlčuje, pokud nebyl včas uplatněn u služebního orgánu nebo pokud nebyl včas služebním orgánem písemně uznán co do důvodu i výše. (...)

V souladu s § 174 písm. b) zákona má poškozený možnost před vydáním rozhodnutí nahlédnout po předchozí telefonické domluvě do úrazového spisu a vyjádřit se ke shromážděným podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění.

Doručením tohoto záznamu bude zahájeno řízení ve věcech škody na zdraví.“

7. Následuje posudek MUDr. S. ze dne 6. 5. 2015 o ohodnocení ztížení společenského uplatnění 1 000 body podle vyhl. č. 440/2001 Sb., záznam o úrazu, a dále zpráva o projednání škody na zdraví se závěrem ze dne 15. 5. 2015, podle které bylo poškození na zdraví žalobce bylo uznáno za služební úraz.
8. V příloze posudku MUDr. S. – zprávě psychiatra MUDr. Š. jsou popsány zdravotní obtíže žalobce takto: „U nás již opakovaně, sděluje, že před rokem se zúčastnil v listopadu 2013 rizikového zákroku, kdy přišel do přímého kontaktu s HIV HEPC pozitivním pachatelem (...) od té doby se objevuje strach, napětí, obavy z budoucnosti (...) problémy v práci i v rodině, připadá si odtážen ze společnosti a izolován. Bojí se o život, zhoršuje se mu nálada a má strach, jak vše dopadne (...) Trvalo to cca. rok, nejhorší byly první 3 měsíce, kdy doslova žil ve strachu a nejistotě. Naštěstí má vše zdárně za sebou, nyní je již plně stabilizován.“
9. Po dalším projednávání žalobcova poškození na zdraví je ve spise založen i přípis zástupce žalobce ze dne 28. 4. 2016, jímž žalobce sděluje, že na nároku na náhradu za ztížení společenského uplatnění podle posudku MUDr. S. ze dne 6. 5. 2015 trvá. Přílohou je zpráva MUDr. Š. ze dne 11. 4. 2016, která hodnotí poškození žalobcova zdraví podle pol. 016 vyhl. č. 440/2001 Sb. 1 000 body. MUDr. Š. popisuje obtíže žalobce obsáhleji, obsahově však obdobně jako MUDr. Š. (viz odst. 8. tohoto odůvodnění), a to vč. závěru, že „Aktuálně je již psychický stav plně kompenzován, porucha je odeznělá, bez známek psych. nemoci, bez nutnosti medikace, bez nutnosti psychiatrické péče.“ MUDr. Š. tento závěr opakuje ještě 2x slovy „psychický stav se stabilizoval, bez trvalých následků“ a „Psychická porucha je již plně stabilizována, bez trvalých následků.“
10. Dne 12. 5. 2016 je určena osoba oprávněná k provádění dalších úkonů v řízení ve věci poškození zdraví žalobce, ovšem s tím, že dosavadní úkony v řízení byly prováděny předsedou komise k projednávání náhrad škod na zdraví ve smyslu čl. 4 jednacího řádu rozkazu žalovaného č. 8/2016.
11. Následuje znalecký posudek MUDr. J. N., znalce v oboru zdravotnictví, **všeobecné lékařství a akupunktura**, který uzavírá, že ke ztížení společenského uplatnění žalobce nedošlo, když se jedná o lehkou posttraumatickou stresovou poruchu, která již zcela vymizela, a u žalobce nejsou patrné žádné následky trvalého rázu. Znalec přikládá přípis MUDr. Š., která uvádí, že „při hodnocení odškodnění a stanovení bodového ohodnocení došlo k administrativnímu omylu. Vzhledem k zjištěnému omylu anulují stanovené bodové ohodnocení.“ Znalec přikládá též přípis MUDr. S., který uvádí, že „jsem dospěl k závěru, že posudek o ztížení spol. uplatnění (...) jsem vystavil nedopatřením a v celém rozsahu jej považuji od počátku za neplatný.“

Shodu s prvopisem potvrzuje

12. Následuje rozhodnutí služebního orgánu I. stupně (viz odst. 1. tohoto odůvodnění) a žalobcovo odvolání. V něm žalobce poprvé uvádí, že pokud (snad) u něj nejsou trvalé následky, mělo by se jednat o bolestné.
13. V odvolacím řízení žalobce předložil znalecký posudek MUDr. J. H., znalce z oboru zdravotnictví, **odvětví psychiatrie**, podle kterého klinický obraz žalobce, který byl přítomen nejintenzivněji v prvních třech měsících, odpovídá poruše přizpůsobení – protrahovaná, úzkostně-depresivní reakce s hyposomnií, která však následně nezanechala žádných stop v psychické sféře trvalého rázu. Není proto sice důvod k odškodnění ztížení společenského uplatnění, ale je tu důvod k odškodnění bolestného obdobně podle položky S 060, tzn. k ohodnocení bolestného 60 body.
14. Po doporučení senátu poradní komise následuje rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání. V něm žalovaný zdůrazňuje, že o bolestném nebylo řízení vedeno, čehož si musel být vědom i žalobce, pokud 28. 4. 2016 (viz odst. 9. tohoto odůvodnění) trval na nároku na ztížení společenského uplatnění, a i 10. 11. 2016 při prostudování spisu uvedl, bez výhrad podepsal text *„Předmětem je prostudování spisového materiálu ve věci žádosti jmenovaného o náhradu škody za ztížení společenského uplatnění v důsledku zákroku ze dne 16. 11. 2013 proti osobě HIV a VHC pozitivní.“* Žalovaný uvádí, že řízení o náhradu škody není vedeno z moci úřední, ale na návrh, za který považuje předložení lékařského posudku o ztížení společenského uplatnění dne 18. 5. 2015.

D.

a.

15. Krajský soud předem svého hodnocení konstatuje, že zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSP“) neobsahuje žádná zvláštní ustanovení o řízení ve věcech náhrady škody, pročez je třeba aplikovat obecná ustanovení o řízení obsažená v §§ 169 – 182 a §§ 190 – 194 ZSP.

b.

16. Je pravdou, že ZSP obsahuje ustanovení o odpovědnosti bezpečnostního sboru za škodu (§§ 98 - 111), zde jde však o ustanovení svou povahou vesměs hmotněprávní, neupravující procesní stránku věci. Je přitom třeba dodat, že ZSP upravuje v §§ 206 – 208 i promlčení.
17. Podle § 206 odst. 1 ZSP právo se promlčí, jestliže nebylo uplatněno ve stanovené lhůtě. K promlčení práva se přihlídně jen v případě, že bezpečnostní sbor nebo účastník, vůči němuž se právo uplatňuje, se práva promlčení dovolá. Promlčené právo nelze v takovém případě přiznat.
18. Podle § 206 odst. 2 ZSP jestliže příslušník uplatní svoje právo a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí lhůta po dobu řízení neběží. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které se vede řízení k nařízení výkonu rozhodnutí.
19. Podle § 207 odst. 3 ZSP lhůta pro uplatnění nároku na náhradu škody činí 2 roky; začne běžet dnem, kdy se poškozený dozví, že škoda vznikla a kdo za ni odpovídá.
20. I právě citovaná ustanovení pokládá podepsaný soud za ustanovení čistě hmotněprávní, svým obsahem zcela korespondující s typicky hmotněprávními ustanoveními §§ 609 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, jakož i s dříve účinnými typicky hmotněprávními ustanoveními §§ 100 a násl. zák. č. 40/1964 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje

občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, či §§ 329 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění účinném do 31. 12. 2011.

c.

21. Podle § 178 odst. 1 ZSP řízení se zahajuje na žádost účastníka nebo z podnětu bezpečnostního sboru.
22. Podle § 178 odst. 2 ZSP řízení je zahájeno dnem, kdy
 - a) je žádost účastníka doručena věcně příslušnému služebnímu funkcionáři, nebo
 - b) služební funkcionář učiní první úkon vůči účastníku, jestliže se zahajuje řízení z podnětu bezpečnostního sboru.
23. Za situace, kdy zvláštní ustanovení upravující řízení o náhradě škody v ZSP absentují, konstatuje krajský soud, že tu není ustanovení, které by služebnímu orgánu bránilo zahájit toto řízení z moci úřední podle § 178 odst. 1, odst. 2 písm. b) ZSP.
24. Tomu nebrání ani hmotněprávní úprava promlčení obsažená v §§ 206 – 208 ZSP, která počátek lhůty pro promlčení nároku váže k okamžiku uplatnění nároku příslušníkem. Jednak se jedná o úpravu promlčení, tzn. bezpečnostní sbor není povinen v řízení námitku promlčení uplatnit, protože ust. §§ 206 – 208 na věc vůbec nemusejí dopadnout; jednak se jedná o hmotněprávní úpravu nemající vliv na skutečnost, zda řízení bylo zahájeno a probíhá.

d.

25. Soud se proto zabýval dále otázkou, kdy, čím a s jakým předmětem bylo řízení, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, zahájeno.
26. S ohledem na obsah záznamu o poučení poškozeného ze dne 16. 4. 2015 (viz odst. 5. a 6. tohoto odůvodnění), především pak s ohledem na tam obsaženou větu „*Doručením tohoto záznamu bude zahájeno řízení ve věcech škody na zdraví.*“ dospěl k závěru, že k zahájení řízení došlo již seznámením žalobce s tímto záznamem, tzn. k zahájení řízení došlo dne 16. 4. 2015, a to z moci úřední prvním úkonem služebního orgánu.
27. Pokud by tomu tak nebylo, nemělo by ani smyslu poučovat žalobce o jeho právech jako účastníka zahájeného řízení, tj. o jeho právech podle § 174 písm. b) ZSP (viz odst. 6. tohoto odůvodnění).
28. Řízení nemohlo být v tomto případě zahájeno až žádostí žalobce, neboť žádná taková žádost dne 16. 4. 2015 nepředchází.
29. Předmětem řízení pak podle uvedeného záznamu pak jsou všechny „*věci škody na zdraví*“, které byly v uvedeném záznamu výslovně vyjmenovány, tzn.
 - *náhrada za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě,*
 - *náhrada za ztrátu na služebním příjmu (výdělku) po skončení neschopnosti ke službě (pracovní neschopnosti),*
 - *náhrada za bolest a ztížení společenského uplatnění,*
 - *náhrada účelně vynaložených nákladů spojených s léčením,*
 - *náhrada věcné škody, i*
 - *jednorázové mimořádné odškodnění.*

Shodu s prvopisem potvrzuje

30. Tak totiž služební orgán I. stupně vymezil předmět řízení a tímto vymezením jsou až do skončení řízení, resp. případného částečného skončení řízení o některém z jednotlivých nároků, služební orgány všech stupňů vázány.
31. Z uvedeného vyplývá, že došlo-li k takovému zahájení řízení, nelze dovozovat jednak, že by k zahájení řízení došlo až předložením posudku o ztížení společenského uplatnění dne 18. 5. 2015 [k otázce, zda by toto předložení bylo možno považovat za „žádost“ ve smyslu § 178 odst. 1, odst. 2 písm. a) ZSP viz odst. 35. tohoto odůvodnění], ani že by předmětem řízení byl toliko dílčí nárok žalobce na náhradu za ztížení společenského uplatnění.
32. Konečně skutečnosti, že řízení bylo vedeno již před předložením posudku, si byl vědom i služební orgán I. stupně, pokud při určení osoby oprávněné k provádění „dalších“ úkonů v řízení ze dne 12. 5. 2016 uvedl, že *„dosavadní úkony v řízení byly prováděny předsedou komise k projednávání náhrad škod na zdraví“*.
33. Stěžejní důvod napadeného rozhodnutí, že dílčí nárok na náhradu za bolest nebyl předmětem řízení, proto neobstojí.

e.

34. Krajský soud pokládá za potřebné podotknout, že v žádném případě nezpochybňuje závěry pracovněprávní judikatury o tom, že jednotlivé dílčí nároky na náhradu škody z pracovního úrazu či nemoci z povolání jsou nároky samostatnými a samostatně uplatnitelnými (především závěry stanovisko občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27. 1. 1975 sp. zn. CpJ 37/74, Sb. NS č. 11/76, či rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 Co 1001/87, in Bulletin Nejvyššího soudu ČSR, č. 2/89). Akcentuje toliko, že způsob zahájení konkrétního přezkoumávaného řízení brání závěru, že uvedené řízení bylo vedeno jen o jednom z těchto nároků.

f.

35. Krajský soud by však nemohl aprobovat rozhodnutí žalovaného ani v případě, že by se ztotožnil s žalovaným v tom, že k zahájení řízení došlo až předložením posudku o ztížení společenského uplatnění dne 18. 5. 2015, a to ani ve světle judikatorních závěrů prezentovaných v odst. 34. tohoto odůvodnění.
36. Krajský soud by – s ohledem na absenci výslovné žádosti – neměl problém s výkladem, podle kterého předložil-li žalobce dne 18. 5. 2015 lékařský posudek služebnímu orgánu, sledoval tak nepochybně jasný cíl – přiznání náhrady škody podle tohoto posudku. Lze tedy aprobovat dílčí závěr žalovaného, že (pokud by tu nebylo dřívějšího zahájení řízení), došlo by tímto úkonem k zahájení řízení podle § 178 odst. 1, § 178 odst. 2 písm. a) ZDP a na tento úkon by bylo možno pohlížet jako na „žádost“ ve smyslu uvedených ustanovení.
37. Krajský soud však nesouhlasí se závěrem žalovaného, že touto „žádostí“ požádal žalobce právě a jen o ztížení společenského uplatnění, protože se v případě uplatnění bolestného až v odvolacím řízení ocitá mimo předmět řízení.
38. Subsumpce uplatněného nároku pod kategorii „náhrada za bolest“ či „náhrada za ztížení společenského uplatnění“ totiž není otázkou vymezení předmětu řízení, ale otázkou právního posouzení věci. Předmět řízení totiž účastník ani podle ZSP neurčuje vymezením právního posouzení věci, naopak i zde tak činí pomocí vyličení rozhodných skutkových okolností (skutku) a formulací toho, čeho se domáhá. To vyplývá z ust. § 175 odst. 2 vět

prvé a druhé ZSP: „Podání se posuzuje podle svého obsahu. Musí z něj být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje.“

39. V této souvislosti lze argumentovat též skutečností, že ani občanskoprávní soud posuzující uplatněné nároky v pracovněprávních věcech není vázán účastníkovým právním posouzením věci – srov. § 118a odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“).
40. Má-li být předložení posudku dne 18. 5. 2015 pokládáno za „žádost“, pak z ní jasně vyplývá, čeho se jejím prostřednictvím žalobce domáhá – odškodnění 1 000 bodů podle vyhl. č. 440/2001 Sb., tj. 120 000 Kč.
41. Přílohou tohoto posudku je zpráva MUDr. Š., z níž plynou i rozhodné skutkové okolnosti: „sděluje, že před rokem se zúčastnil v listopadu 2013 rizikového zákroku, kdy přišel do přímého kontaktu s HIV HEPC pozitivním pachatelem (...) od té doby se objevuje strach, napětí, obavy z budoucnosti (...) problémy v práci i v rodině, připadá si odtážen ze společnosti a izolován. Bojí se o život, zhoršuje se mu nálada a má strach, jak vše dopadne (...) Trvalo to cca. rok, nejhorší byly první 3 měsíce, kdy doslova žil ve strachu a nejistotě. Naštěstí má vše zdárně za sebou, nyní je již plně stabilizován.“
42. Předmětem řízení je tedy i podle této „žádosti“ 120 000 Kč jako odškodnění strachu, napětí a obav z budoucnosti po rizikovém zákroku z listopadu 2013, kde žalobce přišel do přímého kontaktu s HIV HEPC pozitivním pachatelem, přičemž tento strach, napětí a obavy již odezněly.
43. Soud opakuje, že otázka, zda je odškodnění strachu, napětí a obav z budoucnosti po rizikovém zákroku z listopadu 2013, kde žalobce přišel do přímého kontaktu s HIV HEPC pozitivním pachatelem, přičemž tento strach, napětí a obavy již odezněly, subsumovatelné pod pojem „náhrada za bolest“ či pod pojem „náhrada za ztížení společenského uplatnění“ je již právním posouzením věci, nikoli otázkou vymezení předmětu řízení.
44. Právě uvedený předmět řízení se ani v odvolacím řízení nezměnil. Proto ani z tohoto pohledu neobstojí závěr žalovaného o tom, že se žalobce snažil nepřipustně rozšiřovat předmět odvolacího řízení.

g.

45. Z uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí jako nezákonné podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
46. S ohledem na negaci stěžejního důvodu napadeného rozhodnutí se soud již pro nadbytečnost nezabýval dalšími žalobními body.
47. Může tak jen vyjádřit podiv nad tím, že v průběhu řízení posuzoval žalobcovy zdravotní obtíže psychického rázu znalec z odvětví vnitřní lékařství a akupunktura, jakkoli právě činnost tohoto znalce byla důvodem pro odvolání původních posudků MUDr. S. a MUDr. Š.
48. Toliko jen *obiter dictum* proto krajský soud upozorňuje, že „náhrada za bolest představuje jednorázové odškodnění za bolest, kterou poškozený pociťuje nejen při samotném poškození zdraví úrazem (nebo též v souvislosti s nemocí z povolání), ale i při léčení a v jeho průběhu“, zatímco „odškodnění ztížení společenského uplatnění se určuje (...) za následky škody na zdraví, které jsou trvalého rázu (...)“ (viz Bělina, M., Drápal, L. a kol.: Zákoník práce; Komentář;

Shodu s prvopisem potvrzuje

2. vyd.; Praha: C. H. Beck, 2015, str. 1542), přičemž již od vypracování prvního posudku je zjevné, že žalobcovy psychické následky nemají trvalý charakter.

49. V dalším řízení jsou služební orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

E.

50. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

51. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b)	náklady zastoupení advokátem	
⊐)	odměna advokátky za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	
1)	příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)
2)	sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb. 6 200 Kč
⊐)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. Ⓛ)	§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 600 Kč

Celkem 9 800 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. o. s. ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 30. května 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje